

γατικῶν χειρῶν, ὥστε νά φθάσῃ αὕτη εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐκείνης τῶν ἄλλων κλάδων τῆς οἰκονομίας, ὡς μαρτυροῦν οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἐμφαινόντες τὰς τελευταίας ἐξελίξεις εἰς τὸν Πίνακα 1.

ΠΙΝΑΞ 1. Αὐξήσεις τῆς ἀξίας τῆς παραγωγικότητος κατ' ἄτομον ἐργαζόμενον εἰς τὴν γεωργίαν, ἐκπερασμένη εἰς ἑκατοστιαίαν ἀναλογίαν τῆς ἀξήσεως τῆς ἀξίας τῆς παραγωγικότητος τῶν ἐργαζομένων ἀτόμων εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τομεῖς

Χ Ω Ρ Α Ι	Μέσος ὄρος 1950-55	Μέσος ὄρος 1956-60
Αὐστρία	45	40
Βέλγιον	92	93
Καναδάς	67	62
Δανία	78	87
Γαλλία	—	42
Γερμανία	45	47
Ἰρλανδία	70	65
Ἰταλία	55	55
Ὀλλανδία	102	102
Νορβηγία	62	65
Ἡνωμ. Βασίλειον	108	98
Ἡνωμ. Πολιτεῖαι	51	44

Ἡ συνεχιζομένη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, μετὰ τὴν ἀντίστοιχον ἐπίδρασιν τῆς ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν μέσων παραγωγῆς, εὐνοεῖ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐργασίας ὑπὸ τοῦ κεφαλαίου, ὡς καὶ τὴν ταχεῖαν πρόοδον τῶν νέων τεχνικῶν μεθόδων. καὶ θὰ ἐξακολουθῇ νά δημιουργῇ προβλήματα ἀναπροσαρμογῆς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῆς γεωργίας.

Διὰ πολλοὺς νέους, ἡ μετακίνησις εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα ἀποτελεῖ τὸν καλύτερον τρόπον διὰ νά συμμερίζονται οὗτοι πληρέστερον τὰ πλεονεκτήματα ποῦ προσφέρει ἡ ἐθνικὴ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, ἀλλὰ διὰ πολλοὺς μεγαλύτερους, οἱ ὅποιοι δὲν ἠμποροῦν νά μεταπηδήσουν ἀμέ-

σως ἀπὸ τὴν γεωργίαν εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οὗτοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νά συνεχίσουν ἀσχολούμενοι μετὰ τὴν γεωργικὴν ἐπάγγελμα. Ἐν ταῦτοις, σεβαστὸς ἀριθμὸς νέων ἔχει ἀκόμη ἀνάγκην ἐπὶ ἐντατικωτέρας ἐκπαίδευσως ἐπὶ τῆς ἐκρηματισμένης μορφῆς γεωργίας τῆς αὔριον. Δυστυχῶς σήμερον εἰς τὴν ὑπαιθρον, αἱ ὑπάρχουσαι δυνατότητες ἐκπαίδευσως τῶν ἀγροτοπαίδων εἶναι συχνότατα πολὺ περιορισμένοι.

Ὁ πολυτεμαχισμὸς τῶν ἀγροτικῶν ἰδιοκτησιῶν δυσχεραίνει τὴν δημιουργίαν ἐκμεταλλεύσεων καταλλήλου μεγέθους. Αἱ ἀνάγκαι εἰς κεφάλαια, ἐάν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἰδιαιτέρως ἡ τρέχουσα ἀξία τῆς γῆς, ἐπιβραδύνουν τὸν ρυθμὸν ἀξήσεως τοῦ μεγέθους τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς γεωργίας εἰς τὰς συνθήκας τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐν τούτοις, γεγονὸς εἶναι ὅτι ὅλαι αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας συναντᾷ ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς ὀργανώσεως τῆς γεωργίας, δὲν πηγάζουν ἀμέσως καὶ ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν γεωργίαν. Κατὰ τὰς δύο τελευταίας δεκαετίας καὶ ἰδίως εἰς ὀρισμένας χώρας, ὁ βαθμὸς τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ αἱ δυνατότητες ἐργασίας δὲν ὑπῆρξαν ἐπαρκεῖς διὰ νά διευκολύνουν ὅλους τοὺς ἐπιθυμοῦντας νά ἐγκαταλείψουν τὴν γεωργίαν, ὅπως πράξουν τοῦτο.

Αἱ δυνατότητες ἀναπτύξεως τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν πρέπει νά ἐξετάζονται μετὰ προσοχῆς. Μία τοιαύτη ἀνάπτυξις θὰ πρέπει νά ἐνθαρρύνεται εἰς περιοχὰς ὅπου ὁ συνδυασμὸς τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων εὐνοεῖ ταύτην, δέον ὅμως νά καταβάλλεται φροντίς ὅπως ἀποφεύγεται ἡ σπατάλη προσπάθειων καὶ ἐπενδύσεων, αἱ ὁποῖαι δύνανται νά σημειοῦνται ὅταν ἐνθαρρύνεται ἡ ἐγκατά-